

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs) og videnskabsministeren (Helge Sander) har meddelt mig, at de i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, ønsker at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om styrket internationalisering af uddannelserne.

(Redegørelse nr. R 14).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelse vil komme til forhandling tirsdag den 27. april 2004.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre.

Spørgetiden

Spm. nr. S 3289

1) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Arne Toft (S):

»Vil ministeren med henvisning til besvarelsen af spørgsmål nr. S 3052 den 30. marts 2004, hvori der gives udtryk for, at ministeren ikke kan blande sig i en regulering af en kommerciel varmekontrakt, oplyse, om ministeren vil kompensere for Vejby-Tisvilde Fjernvarmes merudbetaling for NESA's levering af varme?«

Arne Toft (S):

Det er jo en tilbagevendende sag angående barmarksværker. Vi endte et virkelig positivt sted, sidst vi behandlede sagen; det var om fjernvarmeværket i Vejby-Tisvilde, som ejer ledningsnettet, og hvor NESA ejer værket. Der blev det slået fast også takket være ministeren, at de penge, vi giver til at lette forbrugerne, selvfølgelig går til forbrugerne.

Det, der så er sket siden hen, er, at NESA er kommet med en henvendelse til Vejby-Tisvilde Fjernvarme og vil have nogle af pengene. Det viser sig nu, at de penge, NESA vil have, overstiger det beløb, vi har givet. Hvad vil ministeren gøre ved det?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det er jo rigtigt, som spørgeren er inde på her, at Vejby-Tisvilde Fjernvarme køber deres varme fra NESA's lokale kraft-varme-værk, og som det også har været nævnt af spørgeren, har der været en tvist om, hvorvidt afgiftsnedsettelsen skulle komme varmeforbrugerne eller kraft-varmeværket til gode. Problemet er løst, og afgiftslettelsen går ubeskåret til Vejby-Tisvildes varmeforbrugere.

Så har vi et nyt problem, som hr. Arne Toft også kommer ind på, og det er, at NESA og Vejby-Tisvilde Fjernvarme er uenige om andre forhold med betydning for varmeprisen. Det er altså Energitilsynets og ikke ministerens kompetenceområde. Der er ikke lovmæssig hjemmel til at bevilge statslige midler til dækning af den merudgift.

Det er altså en kompetence, en tvist, der ligger imellem NESA og Vejby-Tisvilde, og den skal afgøres af Energitilsynet.

Arne Toft (S):

Jeg har selvfølgelig stor forståelse for, at hvis ministeren ikke kan gå ind i sagen her, så kan han selvfølgelig ikke gå ind i den.

Men jeg vil godt lige ridse en lille smule op: Den afgiftslempelse, vi reelt gav, når man begynder at regne det her ud, i december 2003, var på 135.000 kr., og det, NESA forlanger i merpris af kunderne derude, er 175.000 kr. Siden hen er det også kommet frem, at NESA har et tilgodehavende, efter hvad de selv siger, på 868.000 kr.

Jeg vil godt spørge ministeren: Hvis det viser sig, at de borgere derude, som er forbrugere ved Vejby-Tisvilde Fjernvarme, ikke får medhold, når sagen kører, er ministeren så villig til at gå ind og kompensere dem?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det er jo sådan, som det også blev oplyst, at vi faktisk fik løst tvisten mellem NESA og Vejby-Tisvilde. Det, der så er sket, er, at NESA nu har hævet prisen, altså den pris, som Vejby-Tisvilde Fjernvarme betaler for varmen.

NESA's levering af varme til værket er reguleret af det, vi forstår ved en kommerciel varmekontrakt mellem de to parter, og værkets købspris for varme er afhængig af gasprisen og afhængig af elprisen, og det skal fremgå af den varmekontrakt, der ligger. Såfremt parterne så er uenige om varmeprisen eller andre forhold

reguleret af varmekontrakten, kan sagen indbringes for Energitilsynet.

Til det sidste spørgsmål er jeg nødt til at sige til hr. Arne Toft, at jeg ikke har lovmæssig hjemmel til at bevilge statslige midler til dækning af Vejby-Tisvildes merudgift, der ligger på varmen.

Kl. 13.05

Arne Toft (S):

Vejby-Tisvilde Fjernvarme er et af de ti barmarksværker, vi har udtaget som de særlig hårdt ramte. Vi har i udvalget med ministeren, og jeg vil i øvrigt gerne sige, at ministeren har gjort et stort og godt stykke arbejde her, været enige om, at prisen for at modtage varme fra et barmarksværk ikke må være væsentlig højere, end hvis man fyrer med olie.

Hvis Vejby-Tisvilde Fjernvarme taber den her sag, er ministeren så ikke enig med mig i, at vi er nødt til at gå ind og se på Vejby-Tisvilde Fjernvarme igen, for så vil de netop få en pris, der ligger væsentligt over olieprisen? Har vi så ikke en forpligtelse til at gå ind og se på det igen, og hvis det er rigtigt, at prisen ligger væsentligt over, så kompensere de forbrugere, der er i det område?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det her er jo ikke nogen nem sag. Det ved både spørgeren og jeg.

Det er jo sådan, at vi i sin tid startede med først én hjælpepakke og så hjælpepakke nummer to, og så har vi faktisk også lavet en afgiftsændring for de små værker. Det har faktisk betydet, at der var 154 værker, der havde problemer, og nu er vi altså nede under 10 værker, der har problemer.

Vi har haft et økonomisk rejsehold ude at kigge på de enkelte værker, og jeg kan sige, at man jo også har udarbejdet en handlingsplan for, hvordan Vejby-Tisvilde Fjernvarmes økonomiske forhold kan forbedres. En af anbefalingerne er at forlænge lånenes løbetid med 5 år; det vil reducere den balancerede langsigtede varmeregning med knap 1.500 kr. om året for en standardforbruger med et hus på 130 m².

Der er også andre tiltag omkring økonomien, men jeg vil blot sige, at jeg faktisk føler, at vi på en lang række områder har gjort, hvad vi magter, for at få styr på det her område fra regeringens side. Vi er altså nede under en håndfuld, de har fået nogle redskaber, og dem må de til at tage fat i.

Arne Toft (S):

Ja, men de redskaber er jo ikke sådan lige at gå til. Det med at forlænge løbetiden på lån med 5 år betyder jo reelt, at man skal ind og have den pågældende kommune til at binde kunderne 5 år ekstra. Der er jo ikke noget ved at forlænge lånene i 5 år, hvis kunderne springer fra efter de 20 år, som de kan.

Jeg vil også godt spørge ministeren, om ikke ministeren synes, det er underligt, at NESAs, lige præcis når vi her i Folketinget har bevilget en afgiftslettelse på 1,15 mio. kr., så kommer med kravet på 868.000 kr. og en forhøjelse af varmeprisen. Føles det ikke lidt mærkeligt? Er det rimeligt, at vi sidder og bevilger penge til nogle fjernvarmekunder, og så er der en anden part, der tager pengene?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det kræver et meget kort svar, og så kan jeg sige: Jo, det er klart; den forundring kan jeg da også godt have, men jeg kan ikke gå decideret ind og sagsbehandle i sagen om Vejby-Tisvildes Fjernvarmes kontrakt med NESAs. Den kompetence har jeg ikke, den ligger i Energitilsynet, og i denne som i andre tilfælde om uenighed om varmepriserne gælder det altså, at det kun er Energitilsynet, der har kompetence til at udtale sig om de konkrete varmepriser. Men jeg er helt sikker på, at spørgeren nok skal holde fast i denne her sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3307

2) Til justitsministeren af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren sikre, at de seneste oplysninger i Dan Lyngesagen om politiets viden om våbensalg til rockere indgår i undersøgelseskommissionens arbejde?«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af Ekstra Bladet den 14. april 2004, at der har været endnu en sag, hvor politiet har haft viden om våbensalg til rockere. Spørgeren vil gerne vide, om ministeren vil sikre, at denne sag også indgår i undersøgelseskommissionens arbejde, ligesom ministeren tidligere har måttet

fremsende en ny sag til undersøgelseskommissionen.

Line Barfod (EL):

Dan Lyngesagen er jo en sag, vi har beskæftiget os med nogle gange, og ministeren har nedsat en undersøgelseskommission. Allerede inden kommissionen kom i gang, viste det sig så, at der var en ny sag, der kom frem i medierne, som ministeren så måtte bede undersøgelseskommissionen om at tage med.

Nu er der så igen kommet en ny sag frem, og jeg vil høre, om ministeren vil sikre, at også denne sag indgår i undersøgelseskommissionens arbejde.

Justitsministeren (Lene Espersen):

I begrundelsen for spørgsmålet er der henvist til en artikel i Ekstra Bladet den 14. april i år vedrørende Dan Lyngesagen. Det anføres i artiklen, at Dan Lyngesagen i april 1995 skulle have fortalt politiet, at en bestemt navngiven person, i artiklen kaldet JF, havde solgt våben til rockergruppen Bandidos, uden at det gav politiet anledning til at afhøre JF eller på anden måde efterforske sagen med henblik på at indlede en straffesag.

Af kommissoriet for undersøgelseskommissionen vedrørende Dan Lyngesagen fremgår det bl.a., at kommissionen har til opgave at undersøge og redegøre for det samlede begivenhedsforløb, som knytter sig til politiets samarbejde med Dan Lyngesagen så vel i forbindelse med efterforskning og bekæmpelse af rockerkriminalitet som i andre sammenhænge. Det fremgår endvidere, at kommissionens undersøgelse bl.a. skal omfatte de påstande om kritisable forhold, der er fremkommet i medierne, herunder om politiet ikke skulle have taget de fornødne skridt i anledning af informationer fra Dan Lyngesagen.

Kl. 13.10

Det fremgår af artiklen i Ekstra Bladet, at politiet fik oplysninger om JF's virksomhed fra Dan Lyngesagen.

Jeg finder derfor, at de forhold, der omtales i artiklen i Ekstra Bladet den 14. april, allerede er omfattet af kommissoriet for undersøgelsen af Dan Lyngesagen. Formanden for undersøgelseskommissionen, landsdommer Lis Sejr, har over for Justitsministeriet tilkendegivet, at hun er enig i dette.

Jeg ser på den baggrund ikke nogen grund til særskilt at rette henvendelse til undersøgelseskommissionen og anmode den om at inddrage de nævnte forhold i kommissionens arbejde.

Line Barfod (EL):

Det glæder mig da, at også dette forhold vil indgå i kommissionens arbejde. Man må sige, at det jo også er rimelig alvorlige ting, der kommer frem, om at politiet har fået at vide, at der er solgt kanoner til bandidosrockere midt under rockerkrigen, uden at man gør noget for at gribe ind.

Men jeg vil gerne høre ministeren: Kan vi forvente, at der kommer flere sager, at sådan med et par måneders mellemrum kommer der en ny sag frem i medierne om nye forhold, som vi så må håbe kommer med ind under kommissionen, og hvor ministeren skal til at have kontakt med kommissionen for at sikre sig, at det kommer med, eller har ministeren gjort noget for at undersøge internt, om der nu skulle være flere sager rundtomkring, som man allerede med det samme burde sende til kommissionen?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan sige til fru Line Barfod, at årsagen til, at der er nedsat en undersøgelseskommission, jo er, at regeringen ønsker, at man skal have en beskrivelse af det samlede begivenhedsforløb og dér have en sikkerhed for, at der så er mulighed for at få belyst alle kritisable forhold og oplysninger, som er fremkommet om, at politiet ikke skulle have taget de fornødne skridt i anledning af informationer fra Dan Lyngesagen.

Årsagen til, at man har valgt fra min side at lave et bredt kommissorium, er jo netop, at vi meget gerne vil være dækket ind, dels i forhold til de ting, der har været fremme i pressen, dels også eventuelt i forhold til ting, som ikke har været fremme i medierne på nuværende tidspunkt, men som måtte dukke op under undersøgelseskommissionens arbejde.

Så jeg vil sige til fru Line Barfod, at jeg faktisk synes, at der i forbindelse med udarbejdelse af kommissoriet er taget højde, kan man sige, for den mere generelle problemstilling, som fru Line Barfod rejser, men jeg kan jo af gode grunde ikke stå her og forudsige, hvad fremtiden måtte bringe, jeg må blot sige, at jeg synes, kommissoriet er yderst fyldestgørende i forhold til den opgave, som kommissionen står over for.

Line Barfod (EL):

Det, jeg har stillet spørgsmål til, er ikke kommissoriet, for jeg er klar over, og det har ministeren jo også tidligere lovet Folketinget, at ministeren vil sørge for, at når der kommer nye sager frem, så vil de blive sendt over til kommissionen.

Det, der undrer mig, er, at ministeren ikke selv synes, at det er ret ubehageligt for ministeren, at der sådan løbende kommer nye ting frem i medierne, ting, som ministeren åbenbart ikke er blevet underrettet om, og som man derfor heller ikke har givet videre til kommissionen. Hvis kommissionen skal kunne udføre et fyldestgørende arbejde, skal den vel også have informationerne.

Derfor vil jeg godt høre, om ministeren på de interne linjer har meldt ud til politifolk og andre, der måtte sidde inde med viden, at det er vigtigt, at de kommer frem med det, så kommissionen kan få en fyldestgørende undersøgelse, så f.eks. lokale politifolk, der har været ude for, at der er kommet den slags henvendelser, og pludselig opdager, at man har godkendt våbensalg osv., henvender sig med den viden, så det kan indgå i undersøgelsen.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må blot sige til fru Line Barfod – og nu er det jo nærmest en gentagelse af, hvad der tidligere er blevet diskuteret i Folketingssalen – at jeg mener, at hele måden, man har tilrettelagt undersøgelseskommissioner på og det kommissorium, der er, giver et tilstrækkeligt grundlag til at få denne her sag fuldt ud belyst.

Line Barfod (EL):

Men undersøgelseskommissionen kan jo kun undersøge sagen fuldt ud, hvis de får oplysningerne, og når de sidder og afhører de forskellige, er det jo ikke sikkert, at de dermed bliver opmærksomme på, at der er andre, de burde afhøre rundt omkring, og det er derfor, jeg ville høre, om ministeren ikke vil opfordre til, at politifolk rundt omkring i landet, der måtte sidde inde med viden, der er relevant for kommissionen, kommer frem med det, så det ikke er journalister, der skal ud og grave historier frem, men at politiet faktisk af sig selv også viser en interesse for at få afdækket denne her sag bedst muligt, så vi ikke skal blive ved med at få nye afsløringer i medierne om, hvor vidtgående det egentlig har været med politiets godkendelse af salg af ikke bare almindelige håndvåben, men altså panserværnsraketter og lignende til rockerne midt under rockerkrigen.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Ikke overraskende har jeg nok større tillid, end fru Line Barfod har til anvendelsen af undersøgelseskommissioner til at komme til bunds i en

sag, og det tror jeg altså også er tilfældet i denne her sag, både fordi kommissoriet er meget bredt funderet, men naturligvis også, fordi det at benytte en undersøgelseskommission med de arbejdsredskaber, man har, er en af de virkningsfulde måder, hvorpå man virkelig kan komme til bunds i sagerne.

Kl. 13.15

Så vil jeg sige til fru Line Barfod, at vi har jo tidligere diskuteret lige præcis den her problemstilling i Folketingssalen, og jeg finder altså ikke nogen anledning til at begynde at genoptage diskussionen på baggrund af et spørgsmål, der ikke har noget med den sag at gøre.

Jeg synes bare for offentlighedens skyld, at det er vigtigt at få præciseret, at undersøgelseskommissionens arbejde ved et bredt funderet kommissorium er tilrettelagt således, at der er mulighed for at komme til bunds i hele den her problemstilling, herunder også få belyst ting, som pressen ikke på nuværende tidspunkt eller for måneder siden har beskæftiget sig med, og som er kommet til offentlighedens kendskab.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3308

3) Til justitsministeren af:

Line Barfod (EL):

»Hvad kan ministeren oplyse om den seneste udvikling i Dan Lyngesagen?«

Line Barfod (EL):

I forlængelse af det foregående vil jeg godt høre, når nu det kommer frem, at der er solgt de her kanoner og raketter osv. til rockergrupper, om ministeren dels har gjort noget for at sikre sig, at Bandidosrockerne, som er omtalt her, ikke længere er i besiddelse af de pågældende våben, dels hvad ministeren vil gøre for at sikre sig, at man ikke fremover fra politiets side bare ser på, at der sker salg af våben til rockergrupper eller andre.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige til fru Line Barfod, at en af fordelene ved at have en undersøgelseskommission jo er, at man får en mulighed for uvildigt at komme til bunds i en sag.

Jeg må sige til fru Line Barfod, at jeg tilhører ikke de personer i Danmark, der åbenbart som fru Line Barfod før undersøgelseskommissionen

har færdiggjort sit arbejde og der er et grundlag at forholde sig til, begynder at drage meget håndfaste konklusioner af det arbejde, som forestår i kommissionen. Man må naturligvis afvente undersøgelseskommissionens arbejde, før man kan begynder i offentligheden at drage konklusioner angående de påstande, som har været fremført i diverse medier.

Jeg vil også sige til fru Line Barfod, at undersøgelseskommissionen er i fuld gang med arbejdet, og at man har indledt de afhøringer, som gennemføres som led i kommissionens arbejde. Der vil jeg også godt understrege over for fru Line Barfod, at jeg selvfølgelig har fuld respekt for, at det arbejde bliver færdiggjort, og så må man jo, når kommissionen er færdig med arbejdet, forholde sig til de konklusioner, som måtte drages i den sag.

Line Barfod (EL):

Jeg tror, ministeren taler i en anden retning, end jeg gør. Ministeren taler i forhold til undersøgelseskommissionens konklusioner, men undersøgelseskommissionens arbejde er netop kun bagudrettet. Undersøgelseskommissionen skal i forhold til Dan Lyngø undersøge, om der er begået noget forkert, og om der er nogen, der skal stilles til ansvar.

Det, jeg stiller spørgsmål til ministeren om, er fremadrettet. Det har sådan set ikke noget med kommissionen at gøre, for den er ikke blevet bedt om at komme med forslag til, om der skal laves ændringer. Den skal kun se på, om nogen kan drages til ansvar.

Det, jeg så spørger ministeren om, er: Har ministeren taget nogen initiativer, eller planlægger ministeren at tage nogen initiativer for at sikre, at noget tilsvarende ikke kan ske igen?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg har meget svært ved at se, hvad det var for initiativer, der skulle tages på nuværende tidspunkt. Godt nok anerkender fru Line Barfod, at der nu er nedsat en undersøgelseskommission, som skal sikre, at sagerne bliver belyst til bunds. Men så siger fru Line Barfod, at uanset det skal vi tage de påstande, som har været fremme, og som danner grundlag for undersøgelseskommissionens arbejde, som faktuelle, korrekte påstande, og derfor må ministeren allerede nu foretage handlinger. Det er da en mærkelig måde at argumentere på.

Jeg har vanskeligt ved at forholde mig til, præcis hvad fru Line Barfod mener at jeg som

minister på grundlag af et kommissionsarbejde, som allerede er i gang, og som ikke er afsluttet, skulle foretage mig.

Line Barfod (EL):

Kommissionen beskæftiger sig med, om der er nogen, der i den konkrete sag har begået ulovligheder og skal drages til ansvar. Det er én ting. Det andet er selve indholdet. Der er de omhandlede panserværnsraketter. Hvor befinder de sig i dag? Jeg synes, det er lidt væsentligt for os og for befolkningen at vide, at det ikke flyder med panserværnsraketter rundtomkring, at politiet faktisk har styr på dem. Jeg synes, det ville være rart at få et svar på, om ministeren har gjort noget for at undersøge det, så vi ikke skal afvente en undersøgelseskommission, før man går i gang med at finde ud af, hvor disse raketter måtte befinde sig henne. Det er det ene.

Det andet er, at ministeren jo må mene, at der har været hold i en række af de udtalelser, der er kommet også fra politifolk og andre, siden hun mener, at der skal nedsættes en undersøgelseskommission til at undersøge det. Så er det vel interessant at finde ud af, om den slags også kunne finde sted i dag.

Kl. 13.20

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil godt først omkring det mere principielle sige, at jeg har fuld tillid til, at dansk politi udfylder de opgaver, som dansk politi er sat til at varetage i det her samfund for at sikre tryghed, ro og orden.

Til det andet spørgsmål om nedsættelse af en undersøgelseskommission: Der er da mange motiver til, at regeringen valgte at sige, at det her var den bedst egnede løsning til at få sagen fuldt ud belyst. Men jeg vil da ikke lægge skjul på, at et af de hensyn, man må tage, er alle de påstande, der har været i medierne, hvor det måske har været vanskeligt for de mennesker, som blev beskyldt for alverdens ting og sager, at gå ud og forsvare sig selv.

Jeg synes, det er i alles interesse, at sagen bliver belyst uvildigt, således at det ikke er en folkekdomstol og mediernes omtale, der alene er med til at fælde dom over personer, men at vi sikrer os, at der er en undersøgelseskommission, som undersøger de konkrete påstande, der er kommet, og forsøger at finde et begivenhedsforløb, som dækker det, der rent faktisk er sket.

Line Barfod (EL):

Ministeren forsøger at dreje det hen til noget helt andet. Jeg står ikke og diskuterer, hvorvidt de personer, der undersøges i Dan Lyngge-sagen, skal stilles til ansvar eller ej. Det er det, undersøgelseskommissionen ser på, og det skal vi ikke gå ind i her.

Det, jeg spørger om, er helt konkret: Har ministeren gjort noget for at sikre sig, at de panserværnsraketter, der er omtalt i den her sag, ikke stadig befinder sig hos Bandidosrockere, at der ikke er nogle panserværnsraketter rundt omkring, der har været involveret i den her sag, som politiet ikke har styr på? Jeg synes, det er ret vigtigt at få oplyst af ministeren, om ministeren har gjort noget for at undersøge det og for at sikre sig, at de raketter ikke befinder sig rundt omkring.

Det andet, jeg spørger til, er så fremadrettet: Har ministeren undersøgt, hvordan tingene foregår hos politiet i dag for at sikre sig, at det, der er påstand om er sket, ikke kan finde sted, at vi ikke kan have politifolk, der accepterer, at der bliver solgt våben til rockergrupper, uden at der gøres noget for at gribe ind? Nogle af begivenhederne er jo bekræftet flere forskellige steder. Jeg er helt klar over, at det er undersøgelseskommissionen, der skal tage stilling til, hvad der er sket, men vil man fremadrettet sikre sig, at det ikke kan ske?

Justitsministeren (Lene Espersen):

To ting til fru Line Barfod:

Det har godt nok ikke været med fru Line Barfods partis stemmer, men der er faktisk allerede foretaget ganske mange ting lovgivningsmæssigt og politimæssigt for at sikre, at kampen mod rockerne og den organiserede kriminalitet virker så effektivt som overhovedet muligt, og jeg har fuld tillid til, at dansk politi har meget stort held i kampen mod den organiserede kriminalitet for at få den optrævlet og få gjort de personer, som overtræder lovgivningen, ansvarlige for deres handlinger.

Det andet, jeg vil sige til fru Line Barfod, er sådan set, at hvis fru Line Barfod efter den her debat går tilbage og læser, hvad fru Line Barfod just har fremsat af påstande, er det et meget godt eksempel på, at fru Line Barfod allerede har draget sine egne konklusioner om det arbejde og de undersøgelser, der foregår i undersøgelseskommissionen.

Jeg har simpelt hen ikke den stålsatte overbevisning, som fru Line Barfod har, om, at tingene

rent faktisk er foregået sådan, som fru Line Barfod siger det. Men jeg kan forstå, at fru Line Barfod har draget sine egne konklusioner og føler, at det er meget enkelt for en minister at handle ud fra de påstande, som har været fremsat i diverse medier.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Til de næste spørgsmål har der meldt sig medspørgere, og forløbet vil blive forvaltet på den måde, at hovedspørgeren får sine første to opfølgende spørgsmål, og derefter får de medspørgere, der har meldt sig, deres to spørgsmål, således at det sidste spørgsmål fra hovedspørgeren først kommer til sidst.

Spm. nr. S 3296

4) Til justitsministeren af:

Aage Frandsen (SF):

»Har forsvarsministeren efter justitsministerens vurdering gjort sig skyldig i noget, der er i strid med straffeloven eller anden lovgivning i forbindelse med sine udtalelser i TV 2-Nyhederne onsdag den 14. april 2004 kl. 22, og ville et medlem af det såkaldte kontroludvalg have gjort sig skyldig i noget, der er i strid med straffeloven eller anden lovgivning, hvis vedkommende havde udtalt sig på lignende måde?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren er naturligvis opmærksom på, at forsvarsministeren har givet en »undskyldning« til medlemmer af det såkaldte kontroludvalg for sine udtalelser den 14. april 2004 i TV 2-Nyhederne. Men det ændrer naturligvis ikke ved, at udtalelser, der kan være i strid med straffeloven eller anden lovgivning, fortsat kan være strafbare eller få anden retlig konsekvens.

Aage Frandsen (SF):

Baggrunden for spørgsmålet er, at det er justitsministeren, som har ansvaret for loven vedrørende kontroludvalget, det er også justitsministeren, der har ansvaret for loven vedrørende ministeransvarlighed, og så er det, fordi vi også bedømmer, at det er i Justitsministeriet, at man er i stand til at give den bedste juridiske vurdering af den her problemstilling. Det, vi har lagt

op til, er jo at få en juridisk vurdering af spørgsmålet om straffeloven i forbindelse med de handlinger og ytringer, som er kommet i den her forbindelse.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Hr. Aage Frandsen er sikkert opmærksom på, at jeg i dag skriftligt har besvaret et lignende spørgsmål stillet af medlem af Folketinget hr. Frank Jensen, om de udtalelser, som forsvarsministeren kom med i TV 2 den 14. april. Jeg sigter her til spørgsmål nr. S 3302.

Kl. 13.25

Som det fremgår af denne besvarelse, har forsvarsministeren i et brev af 15. april 2004 til hr. Jan Trøjborg og fru Anne Baastrup, der begge er medlemmer af kontroludvalget, tilkendegivet, at det ikke med udtalelserne i TV 2 var ministerens hensigt at referere fra møder i udvalget.

Af min besvarelse fremgår det endvidere, at Forsvarsministeriet har præciseret, at forsvarsministerens udtalelse i TV 2 om, at der ikke er nogen af medlemmerne af kontroludvalget, der har rejst spørgsmål om, at regeringen ikke har håndteret informationerne fuldstændig korrekt, alene tog sigte på det forhold, at der ministeren bekendt ikke var medlemmer af udvalget, som under den senere tids offentlige debat havde rejst konkrete kritikpunkter mod regeringen for dens anvendelse af informationer fra Forsvarets Efterretningstjeneste vedrørende spørgsmålet om Iraks rådighed over masseødelæggelsesvåben.

Så vidt de oplysninger, jeg har modtaget om forsvarsministerens udtalelser.

Med hensyn til det mere juridiske spørgsmål om, hvorvidt et udvalgsmedlem eller en minister offentligt vil kunne oplyse, hvilke meningstilkendegivelser der er fremkommet på et møde i kontroludvalget, kan jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 3302. Jeg vil her nøjes med at gengive de centrale konklusioner fra besvarelsen.

Den særlige tavshedspligtbestemmelse i § 5 i loven om kontroludvalget indebærer, at der for udvalgets medlemmer og sekretær er tavshedspligt med hensyn til alle oplysninger og meningstilkendegivelser, som de erfarer i forbindelse med møder i udvalget. Bestemmelsen i § 5 gælder kun for udvalgets medlemmer og sekretær og således ikke for ministre.

Det betyder efter Justitsministeriets opfattelse, at spørgsmål om ministres tavshedspligt i kontroludvalget må afgøres efter andre bestem-

melser i lovgivningen om tavshedspligt, herunder straffelovens § 152. Disse bestemmelser fører efter Justitsministeriets opfattelse til, at en ministers offentliggørelse og oplysninger om f.eks. medlemmernes meningstilkendegivelser under møder i udvalget i almindelighed ville være i strid med ministerens tavshedspligt.

Men som det fremgik af det, jeg har anført, har forsvarsministeren oplyst, at det heller ikke er det, der har været tale om. Som nævnt er det således oplyst, at forsvarsministerens udtalelser alene tog sigte på, at der ham bekendt ikke var medlemmer af udvalget, som havde rejst de omtalte konkrete kritikpunkter i den offentlige debat. På den baggrund er jeg enig med forsvarsministeren i, at der ikke foreligger en overtrædelse af tavshedspligten.

Lad mig for god ordens skyld afslutningsvis nævne, at der som bekendt er indgivet politianmeldelse mod forsvarsministeren i den foreliggende sag. Hvad jeg her har sagt, skal derfor selvsagt forstås med det principielle forbehold, at det er politiet, der beslutter, hvad der skal foretages i anledning af indgivne anmeldelser.

Aage Frandsen (SF):

Jeg noterer, at justitsministeren refererer forsvarsministerens udtalelser; altså de udtalelser, som forsvarsministeren er kommet med. Hvad forsvarsministeren sigtede til, vil jeg vente med til spørgsmålet til forsvarsministeren.

Nu er det sådan, at det spørgsmål, som jeg har formuleret, er lidt anderledes, end det spørgsmål, som hr. Frank Jensen har formuleret, for mit spørgsmål går specifikt på forholdet til straffeloven, både for en ministers vedkommende, som udtaler sig, og for kontroludvalgsmedlemmerne.

Derfor må jeg stille spørgsmålet igen: Hvis der var et medlem af kontroludvalget, der havde ytret sig på samme måde, som forsvarsministeren har ytret sig på, ville det så have været i strid med straffeloven, i første omgang selvfølgelig i strid med den bestemmelse, som er i § 5?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som jeg allerede har sagt til hr. Aage Frandsen, har jeg meget klart redegjort for de juridiske aspekter i min skriftlige besvarelse til hr. Frank Jensen, men jeg redegør gerne for det igen: Havde kontroludvalgets medlemmer og sekretær overtrådt tavshedspligten som følge af § 5, havde det naturligvis været strafbart. Jeg har også redegjort for, at ministre, der overtræder tavs-

hedspligten, kan straffes for deres overtrædelser efter straffelovens § 152.

Aage Frandsen (SF):

Skal jeg så forstå det sådan, at ministerens svar bygger på, at forsvarsministeren siger, at det alene var ytringer uden for kontroludvalget, han sigtede til? Det er så i øvrigt oplysninger, som først forekommer i dag, at det var det, forsvarsministeren forholdt sig til.

Det vil sige, at justitsministeren er uenig med f.eks. professor Henning Koch, der har udtalt, at det er fuldstændig selvfølgelig, at ministeren ikke må referere de diskussioner, der har været i udvalget, herunder andres tilstedeværelse, kropslige udfoldelser osv. osv. Altså at det, som forsvarsministeren har gjort, er mindre skyldigt og mindre krænkende og mindre ulovligt, end hvis f.eks. SF's medlem af kontroludvalget havde ytret sig tilsvarende. Er det sådan, jeg skal forstå ministerens svar?

Kl. 13.30

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg har forholdt mig til, hvad forsvarsministeren har oplyst, og det har jeg tilkendegivet her, for så vidt angår den konkrete sag, men jeg har også i dag meget klart lagt frem, at såfremt tingene skulle forstås på en anden måde, såfremt det, hr. Aage Frandsen sigter til med sit spørgsmål, var spørgsmålet om brud på tavshedspligt, så er der meget klare og meget sammenlignelige regler, både når medlemmer af og sekretær i kontroludvalget eller en minister overtræder sin tavshedspligt i henhold til straffelovens § 152, og nærmere kan jeg ikke komme den sag.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Villy Søvndal som medspørger.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, justitsministeren er meget uklar. Det kan have sine grunde.

Men jeg vil godt spørge: Deler justitsministeren statsministerens opfattelse, da han i går gik ind i debatten med en klar melding, hvor han sagde, jeg citerer fra Ritzau: Reglerne for kontroludvalget gælder for alle, ministre og folketingsmedlemmer så vel som andre.

Jeg vil bare spørge, om justitsministeren deler statsministerens opfattelse, eller om justitsministerens position er en helt tredje i den her sag.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg gentager det gerne for hr. Villy Søvndal.

Jeg har allerede klart redegjort for kontroludvalgets medlemmers og sekretærs tavshedspligt med hensyn til meningstilkendegivelser, som de erfarer i forbindelse med møder i udvalget. Den tavshedspligt følger den særlige bestemmelse i § 5 i loven om kontroludvalget.

Som jeg også har redegjort for, følger det af reglerne om ministres tavshedspligt også, at tavshedspligten omfatter oplysninger om f.eks. udvalgsmedlemmernes meningstilkendegivelser under møder i kontroludvalget. Så selv om tavshedspligten for en minister ikke følger af § 5 i loven om kontroludvalget, men andre bestemmelser i lovgivningen, så fører tavshedspligten for ministre jævnt sagt samme sted hen i forhold til meningstilkendegivelser i kontroludvalget som den tavshedspligt, der gælder for udvalgets medlemmer, og jeg ser derfor ikke nogen som helst modsætning mellem statsministerens udtalelser og det, jeg har redegjort for i dag.

Villy Søvndal (SF):

Men er sagen så ikke meget klar? Kan vi så ikke afslutte det her meget hurtigt?

Når en minister går ud og fortæller, hvilke reaktioner der har været på et kontroludvalgsmøde, eller hvilke manglende reaktioner der har været på et kontroludvalgsmøde, er det så ikke soleklart, at den minister har brudt reglerne om tavshed ved at give udtryk for, ikke alene som i sin tid sagen med Bjørn Elmquist, om et møde er afholdt, og ikke alene om en bestemt sag har været på dagsordenen, men ved oven i købet i det her tilfælde at gå ud meget klart og tilkendegive, hvordan medlemmer henholdsvis har ytret sig og ikke har ytret sig på et møde?

Er det ikke en meget klar sag, vi står med?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er meget nemt at svare på.

Selv om det er to forskellige lovregler, der gælder for henholdsvis medlemmer, sekretær og ministre, så har man naturligvis en tavshedspligt, og den må ikke brydes. Det har jeg allerede klart tilkendegivet. Og såfremt et medlem, en sekretær eller en minister bryder den tavshedspligt, så kan man straffes. Det har jeg redegjort for i det skriftlige svar, som jeg har givet til hr. Frank Jensen.

Så der er ikke nogen modsætning mellem det, som statsministeren substantielt har sagt, og det, jeg har sagt her i dag. Jeg har nemlig noteret

mig, at noget af diskussionen har gået på, om ministre, om man så må sige, var bedre beskyttet end andre personer. Man kan sige, at kontroludvalgslovgivningen alene vedrører medlemmer og sekretær, men der er så anden lovgivning, der sikrer, at ministre er omfattet af den samme tavshedspligt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Aage Frandsen for det sidste spørgsmål.

Aage Frandsen (SF):

Jeg håber ikke, at den her praksis bliver anvendt for meget i byretten, for det, vi er endt med, er jo, at forsvarsministeren siger, at det alene sigtede på, at de pågældende udvalgsmedlemmer ikke havde ytret sig i offentligheden, hvad de jo ikke må, for så er det jo i strid med straffeloven. Det betyder jo sådan set, at man altid i fremtiden kan sige: Jamen de har jo ikke ytret sig i offentligheden. Nej, heldigvis.

Jeg kan betro justitsministeren, at vores repræsentant aldrig vil gøre det, og derfor håber jeg ikke, hvis der kommer en tilsvarende situation, at man i den grad tager det for gode varer. Den ville ikke holde i byretten.

Kl. 13.35

Så har jeg lige et sidste spørgsmål, som ministeren måske kan svare på: Kan politiet overhovedet rejse tiltale mod en minister?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Aage Frandsen omkring den første del af hr. Aage Frandsens meningstilkendegivelse, at jeg medgiver, at det kan være vanskeligt at lytte sig frem til ting, når man står i en Folketingssal og ordene falder hurtigt.

Men jeg mener ikke, at hr. Aage Frandsens udlægning af den besvarelse, jeg er kommet med, er den rigtige udlægning af den, og derfor vil jeg gerne gentage, at Forsvarsministeriet har præciseret forsvarsministerens udtalelser i TV 2 om – og så citerer jeg – at nogle af medlemmerne i kontroludvalget, der har rejst spørgsmål om, at regeringen ikke har håndteret informationerne fuldstændig korrekt, alene tog sigte på det forhold, at der ministeren bekendt ikke var medlemmer af udvalget, som under den senere tids offentlige debat havde rejst konkrete kritikpunkter mod regeringen for dens anvendelse af informationer fra Forsvarets Efterretningstjeneste.

Det er ikke præcis det samme som det, hr. Aage Frandsen her redegjorde for.

Som jeg også har sagt her i dag, er det naturligvis klart, at jeg som justitsminister hverken bør eller kan blande mig i politiets behandling af indgivne anmeldelser, og jeg har, som det også er fremgået, udelukkende udtalt mig på baggrund af de oplysninger, som forsvarsministeren selv er fremkommet med.

Det er selvfølgelig korrekt, at jeg har udtalt mig i dag her i Folketinget. Det skyldes jo, at der er medlemmer af Folketinget, der har stillet spørgsmål. Men hertil kommer selvfølgelig også, som hr. Aage Frandsen sådan indirekte gerne vil spørge om her til sidst i spørgsmålet, at det jo i vores parlamentariske system er Folketinget, der behandler forhold, som efter Folketingets opfattelse vedrører ministres ansvar i forbindelse med deres embedsførelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3295

7) Til forsvarsministeren af:

Aage Frandsen (SF):

»Har ministeren efter egen vurdering gjort sig skyldig i noget, der er i strid med straffeloven eller anden lovgivning i forbindelse med sine udtalelser i TV 2-Nyhederne onsdag den 14. april 2004 kl. 22, og ville et medlem af det såkaldte kontroludvalg have gjort sig skyldig i noget, der er i strid med straffeloven eller anden lovgivning, hvis vedkommende havde udtalt sig på lignende måde?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren er naturligvis opmærksom på, at ministeren har givet en »undskyldning« til medlemmer af det såkaldte kontroludvalg for sine udtalelser den 14. april 2004 i TV2-Nyhederne. Men det ændrer naturligvis ikke ved, at udtalelser, der kan være i strid med straffeloven eller anden lovgivning, fortsat kan være strafbare eller få anden retlig konsekvens.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt tage udgangspunkt i mit sidste spørgsmål til justitsministeren og i justitsministerens svar. Jeg vil nemlig gerne netop specielt bede forsvarsministeren om at forholde sig til det, som forsvarsministeren har afleveret til Justitsministeriet, og der forholder jeg mig til det,

som er besvarelsen af spørgsmål nr. S 3302, hvor forsvarsministeren siger, at det alene drejer sig om ytringer om, hvad der var sagt uden for kontroludvalget. Det er jo det, der står.

Det er jo en helt ny situation, at det slet ikke var noget, der blev refereret til udvalget, men at det var noget, der var sagt udenfor.

Så vil jeg gerne have, at forsvarsministeren også forholder sig til, at de selvfølgelig ikke havde ytret sig udenfor, for det må de ikke. Og det er ikke kun forsvarsministeren, jeg vil have skældt ud, det er også Folketingets formand, og det er også gruppeformændene for de to partier.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Justitsministeren har redegjort for de regler, der gælder for min tavshedspligt i kontroludvalget. Det følger af redegørelsen, at en ministers offentliggørelse af oplysninger om f.eks. medlemmers meningstilkendegivelse under mødet i udvalget i almindelighed vil være i strid med en ministers tavshedspligt.

Derfor vil jeg gerne understrege, at det heller ikke var det, der var tale om. Mine udtalelser den 14. april i år tog alene sigte på det forhold, at der mig bekendt ikke var medlemmer af udvalget, som under den senere tids offentlige debat havde rejst konkrete kritikpunkter mod regeringen for dens anvendelse af informationer fra efterretningstjenesten vedrørende spørgsmålet om Iraks råddighed over masseødelæggelsesvåben.

Jeg har således ikke refereret fra mødet og dermed heller ikke gjort mig skyldig i en overtrædelse af tavshedspligten. Men jeg vil gerne tilføje, at jeg er helt opmærksom på, at medlemmer af et kontroludvalg som følge af den fortrolighed, der knytter sig til udvalgets virksomhed, ikke har samme mulighed som andre medlemmer af Folketinget for at deltage i den offentlige debat om spørgsmål, der også behandles i udvalget.

Det havde derfor været rigtigst af mig ikke at henvise til det omtalte forhold. Det var bestemt ikke hensigten at referere fra mødet i kontroludvalget. Dette meddelte jeg derfor også straks udvalget, da det blev klart for mig, at min udtalelse blev opfattet sådan.

Jeg fik brev fra hr. Jan Trøjborg og fru Anne Bastrup den 15. april, som min udtalelse faldt den 14. april om affenen. Samme dag tilskrev jeg som bekendt – utvivlsomt bekendt – de to medlemmer af kontroludvalget og øvrige medlemmer om min holdning.

Aage Frandsen (SF):

Forsvarsministeren refererer til noget, som forsvarsministeren har sagt. Jeg går ud fra, det var til TV 2-Nyhederne kl. 22 hin 14. april. Der kan jeg altså ikke læse det samme om det offentlige.

Der fremgår ikke, at det ikke er i udvalget.

Det, der står her, er: Så er der dernæst yderligere det at tilføje, at – jeg tror, det var fra september osv. osv., og så kommer der længere nede: Man fik oven i købet lejlighed til at gennemlæse de rapporter, som regeringen, herunder statsministeren, har fået. Der er ikke nogen medlemmer af kontroludvalget, som det jo kaldes, der har rejst spørgsmål om, hvorvidt regeringen har håndteret informationerne fuldstændig korrekt.

Da forsvarsministeren så udtaler sig den 17. april til Berlingske Tidende, siger forsvarsministeren, at forsvarsministeren ikke har den der tavshedspligt. Det er altså en helt, helt, helt, helt anden forklaring, der foreligger på nuværende tidspunkt. Og det er der givetvis gode grunde til.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Jeg kan gentage mit svar. Det, jeg sigtede til, var alene ytringer som led i den offentlige debat, og ikke hvad medlemmerne havde erfaret i kontroludvalget. Det er også derfor, at man kan lave den sammenkædning, og derfor har jeg sagt, som jeg lige nævnte, at det havde været rigtigst, at jeg ikke havde henvist til det omtalte forhold, fordi det kan give den forbindelse.

Med hensyn til tavshedspligt eller ej på den ene eller anden måde henviser jeg til justitsministerens besvarelse.

Aage Frandsen (SF):

Det, som forsvarsministeren refererede, var en anden tekst end den, jeg har. Der er i hvert fald en udskrift, som også forsvarsministeren har fået sendt til sig, nemlig af hr. Jan Trøjborg og fru Anne Bastrup. Der er refereret en tekst fra TV 2-Nyhederne. Det tager ministeren i den her forbindelse i svaret ikke afstand fra. Den tekst er korrekt, og i denne tekst står der intet om, at det er noget, der er foregået offentligt. Der står intet om det.

Da forsvarsministeren så senere bliver konfronteret med det, så siger forsvarsministeren, at man ikke er omfattet af denne tavshedspligt. Ministeren siger, at så kan man diskutere, om tavshedspligten gælder den minister, der sidder på området. Det kan man overveje juridisk, og det er jeg ikke færdig med.

Jamen altså forsvarsminister: Hvis det er noget, der er foregået uden for det offentlige rum, så er det ikke noget, man skal overveje juridisk, så er det selvfølgelig dårligt kammeratskab at referere til noget, som nogen aldrig nogen sinde må referere til.

Men jeg synes i virkeligheden, at det er meget, meget bekymrende, at en minister nu kommer med en helt, helt anden forklaring, men det er selvfølgelig, fordi ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det forsvarsministeren.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):
Det var det, jeg sigtede til i et langt interview, og naturligvis ikke, hvad nogle medlemmer af udvalget havde sagt under udvalgsbehandlingen. Det juridiske har jeg svaret på en gang, og det har justitsministeren svaret detaljeret på.

Villy Søvnald (SF):
Jeg er sikker på, at forsvarsministeren som tidligere anklager er opmærksom på, at hvis man skifter forklaring, så kan det være en skærpende omstændighed.

Der er jo ikke skygge af tvivl om, hvis man læser det udkast, som forsvarsministeren har bekræftet er rigtigt citeret i justitsministerens svar til hr. Frank Jensen – det er spørgsmål nr. S 3002. – hvad forsvarsministeren har sagt, nemlig at det sigter direkte til kontroludvalget.

Når forsvarsministeren derefter går ud og siger, at forsvarsministeren opfatter, at han har en særlig ret, som andre medlemmer ikke har, til at citere, fordi han er minister, så møder vi i dag en helt tredje forklaring, der siger, at det var rettet mod det offentlige rum. Jamen hvad vil der ske, hvis medlemmerne af kontroludvalget i det offentlige rum havde sat ministeren på plads? Så havde de refereret fra kontroludvalgs mødet, så havde de lavet noget, der var strafbart. Kan forsvarsministeren ikke selv se, at han har en dårlig sag?

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):
Det er også derfor, jeg siger, at jeg ikke burde have sagt det. Det er ingen overtrædelse af tavshedspligten, men det bringer medlemmerne af kontroludvalget i en vanskeligere situation end øvrige medlemmer af Folketinget.

Villy Søvnald (SF):

Det er vel også derfor, vi med en vis rimelighed kan kræve af ministre, at de forstår de der særlige spilleregler, der gælder omkring arbejdet i det her.

Jeg er altså fuld af forundring over, at forsvarsministeren ikke går til bekendelse i stedet for konstant at skifte forklaring og ikke alene siger undskyld, men klart erkender, at forsvarsministeren har overtrådt de beføjelser, som andre medlemmer af udvalget bliver bedt om at overholde, at han har forsøgt at bruge sin post i kontroludvalget til at binde andre kontroludvalgsmedlemmer et synspunkt på ærmet, som de ikke har nogen mulighed for at forsvare i offentligheden.

Vil det ikke være klædeligt allerede nu at indrømme, at ministeren har lavet noget, som er i strid med de retningslinjer, der gælder for arbejdet i kontroludvalget?

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):
Da jeg blev klar over, at det kunne opfattes sådan, at jeg tog medlemmerne til indtægt for noget, som jeg ikke kunne og heller ikke ville tage dem til indtægt for, og heller ikke gjorde, skrev jeg straks til de to udvalgsmedlemmer og øvrige medlemmer af kontroludvalget for at fastslå, at jeg ikke havde til hensigt at referere fra mødet og tage medlemmernes tilkendegivelser for noget som helst i relation til regeringens position.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi må jo konstatere, at ministeren undervejs har ændret forklaring, derom kan der ikke herske nogen tvivl, for han begynder med at undskylde og henviser til, at han som minister jo godt må udtale sig om, hvad der foregår i kontroludvalget.

Det, han sagde i fjernsynet – det er i hvert fald refereret af justitsministeren – det, han der oplyste, var, at kontroludvalget havde haft lejlighed til at gennemlæse rapporterne og behandle hele spørgsmålet. Allerede der – det vil jeg godt bede ministeren bekræfte – overtræder ministeren reglerne, for allerede der oplyser han om, hvad der foregår i kontroludvalget, hvilket han ikke må.

I direkte tilknytning dertil kommer så den oplysning, at der ikke er nogen medlemmer af kontroludvalget, der har rejst spørgsmål om, at regeringen ikke har håndteret informationerne fuldstændig korrekt. Det blev altså sagt i direkte sammenhæng med, at ministeren i strid med lo-

ven oplyser, at man i kontroludvalget har behandlet disse rapporter. Kan ministeren på nogen måde bestride, at det var det, han sagde i TV 2, og at det var ulovligt, både den første og den anden sætning?

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Lad os nu tage det stille og roligt. Jeg kan helt henholde mig til det, jeg lige har sagt. Jeg har ikke refereret fra møder i kontroludvalget. Det var ikke det, jeg sigtede til; det var, hvad man måtte have sagt som led i en offentlig debat. Mere kan jeg ikke forklare hr. Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg godt bede ministeren tage stilling til det, når han siger i tv:

»Så er der yderligere det at tilføje – jeg tror, det var i september 2003 og senest den 15. marts i år – at Udvalget vedrørende Efterretningstjenesterne fik lejlighed til at få en briefing af chefen for FE og mig selv, man fik oven i købet lejlighed til selv at gennemlæse de rapporter, regeringen, herunder statsministeren, har fået.«

Jamen forsvarsministeren redegør jo ganske detaljeret for arbejdet i kontroludvalget allerede i den sætning. Og i tilknytning til den sætning fortsætter ministeren så med den sætning om, at der jo ikke var nogen, der havde gjort indsigelse. Sammenhængen var jo krystalklar. Det er da også derfor, ministeren i første omgang giver en undskyldning, og det er derfor, ministeren i første omgang har den forklaring, at det må ministre godt, de må godt referere.

Kan ministeren ikke på den baggrund se, at den bortforklaring, han nu kommer med, ganske enkelt ikke holder vand? Jeg tror, det ville være klogest for ministeren omgående at gå til bekendelse i den her ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg er nødt til at sige, at nu vil det være klogest af spørgeren at holde inde, så forsvarsministeren kan få lov til at svare.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Da det blev klart for mig den 15. april, dagen efter udtalelserne til TV 2, at mine udtalelser blev opfattet, som om jeg refererede fra møder i kontroludvalget, sendte jeg øjeblikkeligt et brev, som

jeg har nævnt, hvor jeg gjorde opmærksom på, at det bestemt ikke var hensigten.

Kl. 13.50

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Aage Frandsen for det sidste spørgsmål.

Aage Frandsen (SF):

Det var et glimrende stikord: det var ikke hensigten. Men hvorfor skriver forsvarsministeren så ikke i svaret til hr. Trøjborg og fru Baastrup, at det var det ikke, det var ikke derfra, man refererede? Man siger, at det kunne opfattes, som om man refererede fra møderne i Udvalget vedrørende Efterretningstjenesterne, men det var ikke hensigten at referere. Hvorfor siger forsvarsministeren så ikke, at han slet ikke sigtede til det, der var foregået i udvalget, han sigtede til det, der var foregået i det offentlige rum?

Der synes jeg for det første, at forsvarsministeren selvfølgelig skal svare på, hvorfor han ikke skriver noget andet, end at det ikke var hensigten, og for det andet, er det da en utrolig grovhed over for hr. Trøjborg og fru Baastrup at sige – for det er åbenbart det, man nu skal have som bortforklaring – at de ikke i det offentlige rum har sagt noget, som de ikke må sige noget om i det offentlige rum.

Så enten er forsvarsministeren på flugt fra både det ene og det andet og det tredje, fordi det er en dårlig sag, og/eller – jeg tror, det er både og – forsvarsministeren er en rigtig dårlig kammerat, en dårlig politisk kammerat, der begynder med at påstå noget sådant om nogle folketingsmedlemmer, som aldrig må ytre sig, aldrig.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Jeg er ked at blive beskyldt for at være en dårlig politisk kammerat. Jeg kan kun sige, som jeg har sagt flere gange: Jeg blev klar over, da jeg modtog brevet fra bl.a. hr. Trøjborg, at det, jeg havde sagt, kunne opfattes, som om jeg refererede fra mødet og tog medlemmer til indtægt for noget, som de ikke ville tages til indtægt for og heller ikke skulle tages til indtægt for. Derfor skrev jeg øjeblikkelig til dem, at jeg ikke havde til hensigt at referere fra mødet, og det er heller ikke det, jeg har gjort.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3306

5) Til forsvarsministeren af:

Villy Søvnald (SF):

»Vil ministeren redegøre for, hvordan andre lande håndterer større offentlighed om deres efterretningsrapporter?«

Villy Søvnald (SF):

Det er noget andet nu, det er bestræbelserne for at få større offentlighed om, hvad der sker i efterretningstjenesterne.

Det danske efterretningsvæsen er – også efter ministerens opfattelse tror jeg – formentlig et af de mest lukkede efterretningsvæsen i hele verden. Andre lande, England, USA, Sverige, går langt videre i åbenhed. I USA f.eks. har der været en lang demokratisk proces frem og tilbage om at få deklassificeret så mange af de hemmeligstemplede dokumenter som muligt, og jeg vil godt bede forsvarsministeren redegøre for, hvordan andre lande håndterer større offentlighed om deres efterretningsrapporter.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Spørgsmålet lyder, om jeg vil redegøre for, hvordan andre lande håndterer større offentlighed om deres efterretningsrapporter.

Jeg har ingen viden om andre landes håndtering af deres klassificerede efterretningsrapporter, men jeg har bemærket, at andre lande fra tid til anden offentliggør uklassificerede rapporter af forskellig karakter.

Det indgår i mine overvejelser at lade Forsvarets Efterretningstjeneste bidrage med et selvstændigt kapitel i den årlige redegørelse, oprette en hjemmeside på internettet, udarbejde tematiske redegørelser, som kan have offentlighedens interesse, samt udarbejde trusselvurderinger, der kan offentliggøres i forbindelse med udsendelse af styrkebidrag til internationale operationer.

Villy Søvnald (SF):

Jeg forstår ikke helt, at forsvarsministeren ikke har forberedt sig på spørgsmålet, for det er jo stillet allerede i fredags, det vil sige, at forsvarsministeren jo har haft lang tid til at forberede svaret.

Når ministeren ofte hævder, at offentlighedshensynet er begrundet i andre landes ønske om, at ting ikke offentliggøres, må det vel være nærliggende at svare på spørgsmålet ved at gå ind i

en undersøgelse, der hedder, hvordan de håndterer det f.eks. i USA.

Jeg blev selv lidt overrasket, da jeg blev gjort opmærksom på af en journalist – nu skal jeg ikke nævne navne – at hvis man går ind på Google-søgemaskinen og søger på det ord, der hedder unclassified, altså ikkeklassificeret, så kan man finde det amerikanske efterretningsvæsens vurdering af sikkerhedssituationen i Irak dateret oktober 2002.

Giver det ikke anledning til overvejelse, at amerikanerne kan det? Og når man skal vurdere, hvor langt vi kan gå, er man så ikke nødt til at sætte sig ind i, hvor langt andre lande er villige til at gå?

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Jo, og det kommer også til at ske i forbindelse med den øgede åbenhed, som også jeg er tilhænger af i det omfang, det ikke ødelægger tjenestens arbejdsforhold.

Kl. 13.55

Villy Søvnald (SF):

Kan man så være sikker på, at vi som minimum får et tilsagn fra ministeren om, at når andre lande deklassificerer deres oplysninger – i dette tilfældet nogle af de amerikanske fortrolige efterretningsrapporter, der bliver deklassificeret – så vil Danmark gå mindst lige så langt som de andre lande, som vi siger vi holder hemmelige af hensyn til, så vi er sikret på den måde, at hvis amerikanerne deklassificerer, så vil de rapporter også blive offentliggjort på dansk? Vil ministeren give det tilsagn, at vi med sikkerhed går lige så langt som f.eks. amerikanerne?

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Nu iværksætter vi en undersøgelse af, hvad andre lande gør, og når den undersøgelse foreligger, så forholder vi os til, hvordan vi griber det an fra dansk side.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu havde ministeren jo i sidste uge, inden han ændrede forklaring i sagen om sine oplysninger vedrørende, hvad der foregik i kontroludvalget, den opfattelse, at en minister godt måtte referere fra kontroludvalget. Det var egentlig en udtalelse, som jeg havde forståelse for, for jeg synes, ministre skal være mere åbne.

Jeg vil gerne være med til at overveje, om ikke ministre og andre folketingsmedlemmer i højere grad kan få adgang til materiale, som der

ikke skal være fortrolighed om, og også, om der f.eks., som ministeren var inde på i sidste uge, kunne være en større adgang til at referere fra kontroludvalgets møder, hvor jeg synes at lukketheden stiger til sandsynligvis global rekord.

Så jeg vil godt spørge ministeren, om man ikke også, når det gælder kontroludvalget, kunne overveje at indføre reformer i retning af større åbenhed, og måske også få en større udbredelse af medlemskabet, således at det ikke kun er fem medlemmer, der har adgang til at kigge efterretningstjenesten efter i sømmene.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Det spørgsmål, hr. Keld Albrechtsen nu stiller, falder langt uden for det spørgsmål, hr. Villy Søvndal har stillet, og det kan ikke besvares uden grundige vurderinger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil da i og for sig sige tak for den besvarelse, for så vil jeg sørge for, at ministeren får tilsendt et spørgsmål, således at vi kan få disse grundige vurderinger, for jeg har hele tiden ment, at kontroludvalget for det første er alt for lukket og for det andet er sammensat på en måde, der jo ikke giver alle partier mulighed for at kunne deltage og være med til at sikre, at der er betryggende forhold omkring efterretningstjenesten.

Så jeg vil da gerne takke for tilsagnet, og så vil jeg give ministeren det løfte, at jeg skal sende ham et spørgsmål, så han kan få mulighed for at udarbejde den redegørelse, som han stiller i udsigt.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Det kræver næsten ikke noget svar.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Villy Søvndal for det sidste spørgsmål.

Villy Søvndal (SF):

Den 23. marts havde vi et samråd i Folketingets Forsvarsudvalg, som jeg havde indkaldt til – et åbent samråd, der derfor var åbent for pressen og offentligheden – hvor jeg havde bedt ministeren redegøre for overvejelser i retning af åbenhed i efterretningstjenesten.

Dengang var ministeren meget afvisende. Jeg vil ikke bebrejde ministeren, at han i dag er mere åben, det synes jeg ikke der er nogen grund til, det synes jeg tværtimod der er grund til at rose forsvarsministeren for.

Jeg vil spørge, hvor hurtigt forsvarsministeren forventer at arbejdet bliver færdiggjort med større åbenhed, større tilgængelighed. Jeg vil spørge, hvor åben en proces ministeren lægger op til, om det bliver i samarbejde med Folketinget, eller om det bliver en snæver kreds af forsvarsbrødre, eller hvem man ellers kunne forestille sig der laver det her.

Bliver det en bred, åben proces, og hvor hurtigt kommer den til at gå?

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Det her spørgsmål drøfter jeg nu først og fremmest med chefen for Forsvarets Efterretningstjeneste. Så skal man nok få at vide, hvilket resultat vi er nået frem til, når disse grundige overvejelser er gjort.

Det her drejer sig for mig om at sikre, at den til enhver tid siddende regering har en efterretningstjeneste, der kan fungere. Det er tvingende nødvendigt for enhver regering. Derfor er det ikke noget, hr. Søvndal kan forvente at få svar på på 1-2 dage. Det vil jeg have ro og tid til at drøfte.

Hérmed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3309

6) Til forsvarsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Vil ministeren åbne for større offentlig indsigt i efterretningstjenestens virksomhed, så efterretningsrapporter i lighed med f.eks. i USA og Storbritannien kan offentliggøres, når undtages personfølsomme oplysninger og oplysninger, der kunne udgøre en sikkerhedsrisiko for landet eller kompromittere udenlandske relationer eller fremmede magters efterretningstjenester?«

Villy Søvndal (SF):

Det er klart, at det hele tiden har været mit udgangspunkt – også på samrådet den 23. marts – at der i sagens natur er oplysninger, der ikke kan offentliggøres, personfølsomme oplysninger, landefølsomme oplysninger og oplysninger, hvor man beder om diskretion fra andre landes efterretningsvæsen.

Kl. 14.00

Men jeg synes, at vi må have en fælles interesse efter de sidste dages begivenheder i at vende bunden i vejret på det, om man så må sige, og sige, at i alle de tilfælde, hvor der ikke er noget,

der begrundet lukkethed af de tre eventuelt flere hensyn, jeg nævnte, er oplysningerne fra Forsvarets Efterretningstjeneste principielt offentligt tilgængelige oplysninger.

Jeg vil spørge, om forsvarsministeren vil bestræbe sig på i det kommende arbejde at gå så vidt, også fordi jeg faktisk mener, at vi har en samfundsmæssig interesse i at sprede efterretningsoplysninger ud i det omfang, ingen af de tre tidligere nævnte forhold bliver krænkede.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Jeg kan sige til hr. Søvnald, at der ikke er noget med, at bunden pludselig skal vendes i vejret. Vi har i årevis haft nogle meget restriktive forhold vedrørende vores efterretningstjenester, hvad enten det er den indadrettede eller den udadrettede. Det skal ikke laves om over en nat.

Men som jeg sagde som svar på det tidligere spørgsmål, så overvejer vi et afsnit i den årlige redegørelse om FE, en hjemmeside, tematiske redegørelser, der kan have offentlighedens interesse, og hvis vi står i situationer, hvor vi skal udsende styrkebidrag, da at lave nogle særlige vurderinger, som kan tilgå Folketinget. Så vi er i gang.

Villy Søvnald (SF):

Men mit bidrag er også bare at hjælpe på processen og sikre, at det også ender der, hvor vi gerne vil.

Altså noget af det, som jeg i bagklogskabens lys synes havde været rart, havde f.eks. været, om Folketingets Forsvarsudvalg eller Det Udenrigspolitiske Nævn i forbindelse med vurderingen af trusselsbilledet i Irak kunne have deltaget, have haft forsvarets efterretningsfolks officerer med på møder, hvor vi kunne udspørge, hvor vi kunne blive klar over alle de spørgsmål, der, det tror jeg også forsvarsministeren medgiver, var en stor del af beslutningsgrundlaget, så vi var sikre på, at folketingsmedlemmerne havde samme adgang til oplysninger, som regeringen havde for at kunne sikre en mere kvalificeret offentlig debat.

Jeg vil spørge, om der også lå i forsvarsministerens eksempelrække, at det ville være en mulighed, at de i højere grad kunne inddrages i Folketingets arbejde, specielt i folketingsudvalgenes arbejde op til situationer, hvor det for alvor presser på.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Jeg har allerede nu to eller tre gange sagt til hr. Søvnald, at når vi i fremtiden skal udsende styrkebidrag, vil vi overveje, hvorledes Folketinget i et større omfang kan blive delagtiggjort i trusselsvurderingerne. Indtil nu har det jo oftest, som regel altid vil jeg sige, stået i beslutningsgrundlaget, hvorledes efterretningstjenesten bedømmer risikoen for udsendte styrker. Men vi arbejder videre, således at en bredere kreds i det hele taget kan blive orienteret om trusselsvurderinger. Der er overvejelserne.

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil bare kvittere for, at jeg alligevel synes, at vi er kommet et stykke i dag. Forsvarsministeren nævnte, at det ikke nødvendigvis bliver i løbet af 1 eller 2 dage. Det bliver vi slet ikke uvenner på grund af, fordi det for mig ikke er det afgørende, om det bliver i løbet af 1 eller 2 dage.

Det afgørende er, at forsvarsministeren i dag har sagt, at han er villig til at gå meget langt, sådan tolker jeg det, i retning af åbenhed, har nævnt nogle eksempler, og jeg har føjet flere eksempler til.

Jeg forstår det sådan, men jeg ved ikke, om jeg fortolker forsvarsministeren for vidt, at i det omfang der ikke er noget, der taler imod åbenhed, er forsvarsministeren villig til at gå så langt, man overhovedet kan, i retning af åbenhed også belært af de seneste erfaringer med, at det i virkeligheden jo også svækker Forsvarets Efterretningstjenestes ry og omdømme voldsomt, når den bliver brugt i et spil, hvor kun ganske få har en viden, og hvor man kan have den mistænkt for i højere grad at blive brugt til at beskytte en regering end til at beskytte nationen.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Hr. Søvnald brugte udtrykket, at han fortolkede ministerens tilsagn meget vidt. Ja, jeg kan jo ikke gøre for, hvorledes hr. Søvnald fortolker, hvad jeg har sagt. Det bliver jo refereret i Folketingstidende.

Må jeg så sige med hensyn til ry og omtale af vores efterretningstjeneste: Vores efterretnings-tjeneste i forsvaret har min fulde støtte. Jeg respekterer tjenestens måde at udføre opgaverne på, det bliver jeg ved med, og den seneste tids brug, misbrug, eller hvad man vil kalde det, af de informationer, efterretningstjenesten er kommet frem med, kommer aldrig til, så vidt jeg kan gøre noget for det, at svække den gode position,

vores efterretningstjeneste har haft, men jeg kan sige til hr. Søvnald, at vi arbejder videre med større åbenhed.

Kl. 14.05

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ja, og så er det hr. Villy Søvnald for et sidste spørgsmål – ønsker ikke at spørge mere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3314

8) Til miljøministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren erkende, at ministeren stadig ikke har løst den opgave, som er nødvendig at løse ifølge vandrammedirektivet, idet hans aftale med Amtsrådsforeningen og Dansk Landbrug tilsyneladende ikke i de enkelte amter ser ud til at kunne gennemføres, og vil ministeren i den anledning optage forhandlinger med Folketingets partier for at få en reel plan for opfyldelse af direktivet?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge oplysninger i dagspressen har ministeren ikke sat penge af til gennemførelse af det forudsatte arbejde, og ifølge avisen Urban den 14. april 2004 kan Frederiksborg Amt derfor ikke løse opgaven.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg stiller det her spørgsmål, fordi vi jo tidligere har haft en diskussion om den aftale, som ministeren indgik med Dansk Landbrug og Amtsrådsforeningen, en aftale, som ministeren jo fandt det rigtigst at indgå uden først at drøfte sagen med Folketinget, en aftale, hvis evne til at opfylde vores forpligtelser i henhold til vandrammedirektivet vi er mange, der tvivler på.

Nu viser det sig altså, at der også er andre, som ministeren har glemt at tage i ed, bl.a. Frederiksborg Amt, som ifølge pressen ikke har råd til og tilsyneladende heller ikke føler sig forpligtet til at lave det arbejde, som ministeren i en snæver kreds har aftalt på alle mulige andres vegne.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Lad mig indlede med at understrege, at implementeringen af vandrammedirektivet er en vigtig opgave, og at jeg lægger stor vægt på, at vi overholder fristerne i direktivet.

Amtsrådsforeningen og jeg er derfor enige om, at amterne allerede nu kan gå i gang med at gennemføre basisanalysen. Udførelsen af den første basisanalyse er en stor udfordring, særlig fordi miljømål og referencetilstande m.v. endnu ikke ligger fast, og basisanalysen skal danne grundlag for de fremtidige vandplaner, og flere aktører, der kan blive væsentligt berørt af disse vandplaner, har udtrykt bekymring, herunder både kommunerne og Dansk Landbrug. Der er derfor brug for grundige drøftelser af nye retningslinjer med aktørerne, før retningslinjer udsendes.

Derfor har jeg efter drøftelse med Amtsrådsforeningen og Dansk Landbrug lavet en aftale om basisanalysen, miljømål og konsekvenserne, som jeg tidligere har orienteret Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg om.

Med aftalen deles udførelsen af basisanalysen op, således at amterne allerede nu kan gå i gang med karakteriseringen og opgørelsen af belastninger på vandforekomster.

Der er primo marts 2004 udsendt bekendtgørelse og vejledning herom i høring, og disse vil snarest blive officielt udstedt.

Som det fremgår af aftalens andet punkt, skal der arbejdes videre med den anden del af basisanalysen, herunder skal retningslinjerne drøftes i den nedsatte aktørgruppe. Af hensyn til amternes tid til at udføre denne del af analysen, fremgår det af aftalen, at Miljøministeriet er opmærksom på, at udsendelse af retningslinjer og tidsfrister for arbejdet skal afpasses med hinanden og således, at der sikres amterne tilstrækkelig tid til at løse opgaven.

Når man har gennemført disse drøftelser, vil retningslinjer kunne udsendes til amterne, og jeg mener på den måde at have sikret, at basisanalysen kan gennemføres på den mest hensigtsmæssige måde i amterne, og det er netop, hvad aftalen med Amtsrådsforeningen går ud på.

At Frederiksborg Amt ikke er enig med mig og Amtsrådsforeningen, mener jeg primært skyldes, at amtet vurderer opgavens omfang til at være betydelig større, end hvad Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen vurderer, og med hensyn til forhandlinger om økonomisk kompensation for merindsats til opgaverne vil

jeg henvise til, at Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen har optaget forhandlinger med Amtsrådsforeningen herom.

Jeg mener derfor ikke, at der er behov for at optage nye forhandlinger i Folketinget om gennemførelse af vandrammedirektivet.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har jo også læst den aftale, som ministeren så efterfølgende har sendt til Folketinget, og som jeg altså godt synes han kunne have drøftet med partierne inden han indgik, bl.a. fordi hele spørgsmålet om økonomien nu viser sig ikke at være på plads, og at amterne ikke har penge til den opgave, som ministeren nu tvinger dem til at udføre. Jeg er enig i, at disse basisanalyser naturligtvis skal laves, men jeg er ikke enig, hvis ministeren vil tvinge dem til at lave dem på en sådan måde, at det medfører store nedskæringer på andre områder inden for miljø- og naturopgaver.

Jeg vil så spørge ministeren: Vil ministeren garantere, at de forhandlinger, som jeg forstår nu er i gang, og det er jeg da glad for, om en kompensation, vil medføre, at Frederiksborg Amt får fuld kompensation, således at det ikke skal skære i sin øvrige natur- og miljøindsats?

Kl. 14.10

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne understrege igen, at det er amterne, der skal udføre basisanalyserne, og disse analyser skal være gennemført ved udgangen af 2004.

Den første del af denne analyse omfatter karakteriseringen af vandområder og grundvand og opgørelse af påvirkninger af overfladevand og grundvand. Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen vurderer, at der ikke er merudgifter ved denne opgave.

Hr. Keld Albrechtsen må forstå, at når jeg spørger Skov- og Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen, om de mener, der er merudgifter ved den her opgave, så ville det vel være særpræget, hvis miljøministeren med den faglige baggrund, jeg har, som jo ikke kan måle sig med Miljøstyrelsens og Skov- og Naturstyrelsens, pludselig kunne gå ind og sige, at jeg mener, at man skal begynde at give midler til det, på trods af at anbefalingerne fra Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen går i modsat retning.

Altså nu har de forhandlinger om det, og jeg synes ikke, det er rigtigt, at jeg skal starte med at forhandle i Folketingssalen, om de skal have midler eller ej. Det er jo den almindelige proce-

dure, at kan de nå til enighed, ja, så når de til enighed, kan de ikke, så er det et DUT-spørgsmål, som løses sammen med finansministeren og de kommunale myndigheder, når man har de kommunale forhandlinger.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu må jeg sige, at nu forstår jeg slet ingenting af det. Ministeren siger, at man forhandler om kompensation, samtidig siger ministeren, at der ikke er tale om merudgifter. Med andre ord bliver der heller ingen kompensation. Det hænger jo slet ikke sammen, må jeg sige til ministeren.

Er årsagen den, det vil jeg godt spørge om, for det antydede ministeren jo selv, at man i Frederiksborg Amt har en vurdering af, at man godt vil lave dette her stykke arbejde ordentligt? Derfor kræver det selvfølgelig nogle ressourcer. Ministeren sagde, at de havde en opfattelse i amtet af, at det var en større opgave, end ministeren mener. Skal det forstås sådan, at ministeren vil tvinge amterne til at lave en, om jeg så må sige, discountanalyse? Sådan lidt løst, man lige kan stykke sammen fra arkivet eller sådan og så sende til ministeren? Er det sådan det skal forstås?

Man kan jo godt få den bekymring, at det her skal være et gratis projekt, det må ikke koste noget, og der bliver jo ingen kompensation, hvis det er rigtigt, hvad ministeren siger, nemlig at der ikke er nogen merudgifter.

Jeg håber, at ministeren selv kan høre, at det, han siger, sådan set ikke hænger sammen.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan forsikre hr. Keld Albrechtsen for, at det hænger fint sammen.

Nu er det jo ikke helt miljøministerens opgave at gå ind og forklare, hvorfor hr. Keld Albrechtsen ikke kan forstå det. Hr. Keld Albrechtsen må ikke lade sig overraske af, at der er indledt forhandlinger, for det kunne hr. Keld Albrechtsen have stiftet bekendtskab med, allerede da jeg gav mit første svar på spørgsmålet, for da sluttede jeg med at sige: Med hensyn til forhandlinger om økonomisk kompensation for merindsats til opgaven vil jeg henvise til, at Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen har optaget forhandling ved Amtsrådsforeningen herom.

At hr. Keld Albrechtsen så først fanger det i andet svar, har jeg forståelse for, men det kan hr. Keld Albrechtsen vel ikke bebrejde mig.

Det er nøjagtig det samme, jeg siger igen, at selvfølgelig optager vi da en forhandling, det er da de almindelige demokratiske principper. Hvis en part mener, at den skal have kompensation, så optager vi en forhandling. Det ville da have været mere overraskende, hvis vi havde sagt, at det ville vi ikke.

Så er det, jeg siger, nøjagtig som spillereglerne er normalt, at kan man nå til enighed, så afslutter man, kan man ikke, så er det en opgave for Finansministeriet. Nøjagtig som det er med alle andre sager, og nøjagtig som det er år efter år. Så der er ingen ændringer.

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren siger, at her er en opgave, som amterne bliver pålagt. Den første del af opgaven medfører ingen merudgifter, siger ministeren så. Hvad mener ministeren egentlig med, at den ikke medfører nogen merudgifter?

Altså amterne skal ud og lave et stykke arbejde. Ifølge det, som Frederiksborg Amt siger, vil det medføre, at man skal skære kraftigt ned på andre miljø- og naturopgaver, fordi man ikke har afsat ekstra penge til dette her. Der vurderer man altså, at den opgave, man bliver sat til, koster en del penge. Så siger ministeren nu til Folketinget og til Frederiksborg Amt: Jamen I har ingen merudgifter i Frederiksborg Amt.

Jeg konstaterede bare, at det ikke hænger sammen. Intet kommer af intet – undtagen lommeuld. Var det ikke sådan, Storm P. sagde? Det bliver ministeren vel også nødt til at erkende.

Jeg synes bare, det er ildevarslende, at ministeren påstår, at dette meget, meget store arbejde ikke medfører merudgifter. Det var bare det jeg mente ikke hang sammen.

Kl. 14.15

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er bare nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg ikke skal underkende, at hr. Keld Albrechtsen måske har betydelig større viden og erfaring og indsigt, end Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen har i den vurdering af, om der skal udbetales kompensation. Men det bliver så en opgave for hr. Keld Albrechtsen.

Jeg forholder mig blot til, som jeg gør i hver eneste sag, at når Skov- og Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen vurderer, at de her ikke mener, at man skal have betaling, fordi de ikke mener, at den omkostning, som en amtsrådsforening har – og her er det i hvert fald Frederiksborg Amt, der siger at de har det – er gældende, så kan jeg jo

kun sige hr. Keld Albrechtsen, at det må afgøres ved en forhandling, og jeg vil ikke stå her og forhandle i Folketingssalen om, hvordan det skal ende.

Jeg vil kun sige, at det nøjagtig er, som vi gør hver gang. Det eneste overraskende ved den her sag er måske, at vi har en diskussion om det her, for sådan er den almindelige procedure, og det er sådan set bare også den, jeg har fortalt om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3315

9) Til miljøministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Er ministeren opmærksom på de negative konsekvenser, som overflytningen af landzonemyndighed fra amt til kommune tyder på at få for det åbne land, og hvilke konsekvenser mener ministeren at disse erfaringer bør få for en eventuel overførsel af miljø- og plankompetence fra amter til kommuner i en kommende strukturreform?«

Skriftlig begrundelse

På dette område stilles spørgsmålstegn ved det forsvarlige i strukturreformens idé om at overføre den regionale miljø- og plankompetence til kommunerne.

Keld Albrechtsen (EL):

Når jeg stiller det her spørgsmål, så er det jo, fordi jeg ved, at der i regeringen er overvejelse om at lukke amterne og dermed afskaffe miljøkontrollen, landzonemyndighed, planlægning og fredning og alt mulig andet. Derfor synes jeg, det er interessant at få ministerens kommentarer til det forhold, som er fremdraget i amternes blad, MANDAT, nemlig at antallet af sager, hvor Naturklagenævnet har måttet omgøre landzoneafgørelser, fordi de stred mod lovgivningen, er steget meget kraftigt, efter at landzoneforvaltningen gik fra amterne og blev lagt over i kommunerne.

Det har altså givet nogle meget dårlige resultater at fratage amterne landzoneadministrationen, og min frygt er naturligvis, at det samme vil være tilfældet, hvis man også begynder at nedlægge amternes miljø- og fredningsindsats.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt): Planlovsændringen i 2002, som bl.a. overførte landzonekompetencen til kommunerne, er omfattet af regeringens lovovervågningsinitiativ. Og det betyder, at når loven har fungeret i en periode, skal det vurderes, om den lever op til formålet, og om de forudsætninger, der blev lagt til grund for loven, holder.

Det fremgår af bemærkninger til lovforslaget, at virkningerne skal vurderes på grundlag af oplysninger om arten og antallet af klagesager i Naturklagenævnet og indholdet af nævnets afgørelse.

Som supplement til vurderingen af Naturklagenævnets sager har ministeriet bedt amternes og kommunernes forskningsinstitut AKF om at gennemføre en spørgeskemaundersøgelse af kommunernes landzonesager i året 2003. AKF sender netop i disse dage skemaerne ud til kommunerne, og det, der bliver spurgt om, er primært de sagstyper, der vedrører lovændringerne. En redegørelse for resultatet af spørgeskemaundersøgelsen og vurdering af Naturklagenævnets sager skal efter planen afgives til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg i januar måned 2005.

Med hensyn til spørgsmålet om placering af miljø- og plankompetencen i en kommende strukturreform kan jeg oplyse, at det er regeringens mål inden sommer at indgå en politisk aftale om en fremtidig kommunal og regional struktur, som kan holde i mange år. Og derfor finder jeg ikke, at det vil være hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at gå ind i en konkret diskussion af eventuelle opgaveflytninger i forbindelse med en reform af den kommunale og regionale struktur.

Keld Albrechtsen (EL):

Man må altså sige, at der stort set ikke er noget af det, ministeren siger i dag, der hænger sammen. Ministeren siger, at først kommer strukturreformen, det varer ikke ret lang tid, men først til januar får vi disse tal, hvoraf vi kan vurdere, hvordan det gik, da man flyttede landzoneadministrationen fra amterne til kommunerne.

Når vi nu ved, og det ved ministeren jo også fra den artikel i amternes politiske magasin MANDAT fra den 3. marts, at Naturklagenævnet i år 2000 og 2001 måtte omgøre ca. 7 pct. af de klager, de fik ind i landzonesager, fordi det var i strid med loven, hvad amterne havde lavet, og da kommunerne fik det i 2003, så måtte nævnet i 12 pct., altså næsten i det dobbelte antal af klage-

sagerne, give klagerne medhold, og altså konstatere, at det havde været ulovlige afgørelser, kommunen havde lavet. Burde det ikke indgå i det erfaringsmateriale i strukturdiskussionen, at man har så dårlige erfaringer ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er tiden altså gået ...

Keld Albrechtsen (EL):

... med at flytte det fra amter til kommuner?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Når formanden står op og ser truende ud, så er det altså et tegn yderligere oven i den røde lampe på, at taletiden er slut.

Kl. 14.20

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har en stor forståelse for, at hr. Keld Albrechtsen jo altid med begejstring er inde at diskutere de emner. Og det værdsætter jeg, for jeg synes, det er godt, at vi får dem drøftet. Men at det én gang ved en procentopgørelse, som jeg ikke skal vurdere nærmere om holder, offentliggøres og kan konstateres, at nogle kommuner har nogle indkøringsvanskeligheder og problemer med at vænne sig til nogle ting, synes jeg faktisk at hr. Keld Albrechtsen jo skulle kommentere med et: Nå jo, det er da fint, at Naturklagenævnet fanger det op.

Men når man nu allerede vurderer så kort tid efter, og når hr. Keld Albrechtsen er lige ved at kunne udlede et eller andet af de tal, så må hr. Keld Albrechtsen gøre det. Jeg gør det ikke. Jeg følger de spilleregler, der er. Det vil sige, at vi har bedt AKF om at lave sådan en undersøgelse, der er uafhængig af os, og så vurderer de bagefter ud fra de skemaundersøgelser, de laver til kommunerne, hvordan virkningen har været.

Vi skal aflevere det om 8 måneder. Nu synes jeg lige, at man skal give AKF muligheden for at lave den.

De er også inde og kigge på Naturklagenævnet, og så får vi en samlet fremstilling i januar 2005, og så kan vi jo tage debatten til den tid.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lægger mærke til, at ministeren jo altså ikke bestrider tallene, at der altså er sket det, at efter at det blev lagt ud til kommunerne, så er der flere klagere, der får ret, fordi kommunerne træffer ulovlige afgørelser i landzonesager. Det kan være om store siloer, der står ude i landskabet,

hvor de ikke må stå, eller om parcellhuse, der spredes rundt i landskabet osv.

Jeg synes ærlig talt, det er meget bekymrende, at vi allerede nu kan se, at det altså ikke er godt at lægge den beføjelse ud på kommunalt niveau, samtidig med at vi jo ved, at ministeren pønser på simpelt hen at fjerne hele den amtskommunale miljø- og fredningsindsats.

Men det kan da være, og det vil jeg så spørge ministeren om, at han slet ikke pønser på det. Det kan jo være, han mener, at der stadig væk skal være et regionalt miljø- og fredningsarbejde. Det vil selvfølgelig ændre diskussionen, hvis ministeren kan give det tilsagn, at regeringen ikke kommer med en strukturreform, der nedlægger det regionale niveau, for så vidt angår miljø, planlægning og fredning. Så er det jo en anden historie.

Der vil jeg så godt spørge ministeren: Er det det, der ligger bagved, at ministeren ikke mener, at det er nødvendigt at diskutere det nu?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg skal selvfølgelig kommentere, når hr. Keld Albrechtsen siger, at jeg ikke vil bestride nogle tal, der er opført i Amdsrådsforeningens blad. Nej, jeg vil hverken bestride de tal eller bekræfte de tal. Når jeg ikke kende forudsætningen for, at de er lavet, når jeg ikke har set beregningerne og undersøgelsesmateriale, så vil jeg hverken bestride dem eller bekræfte dem.

Det var derfor, jeg i mit svar sagde, at det overlader jeg trygt til hr. Keld Albrechtsen. Der må hr. Keld Albrechtsen gøre, som han vil.

Så er der tilbage at sige omkring regeringens indsats og holdning til natur og miljø, om det er lokalt, regionalt eller nationalt, at der kan jeg til gengæld bekræfte hr. Keld Albrechtsens antydning af, at regeringen sætter miljøet meget højt og derfor vil sikre, at miljøet tages der fat om og hånd om, også på en god måde, i de diskussioner, vi har her.

Men jeg vil, som jeg sagde i det første svar, ikke indgå i en debat her i Folketingssalen om, hvordan man havde tænkt sig, at en ny struktur skulle se ud, når jeg i mit svar sagde, at regeringen forventer inden sommer at komme med det oplæg. Det må hr. Keld Albrechtsen vente på.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det tid for eventuelle medspørgere, hvis de måtte ønske det. ... Fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I Sønderjyllands Amt er antallet af ansøgninger om landzonetilladelser og behandling af landzonetilladelser faldet dramatisk, siden amtet blev frataget opgaven, og opgaven gik ud til kommunerne.

Mener ministeren ikke, at en årsag til det kan være, at kommunerne har et noget mere liberalt udgangspunkt, altså en noget mere liberal tilgang til, hvordan hele landzonelovgivningen skal forvaltes, altså at man kan være nervøs for, at det her er et udtryk for, at kommunerne i en række sager overhovedet ikke behandler et byggeri i det åbne land som et landzonespørgsmål?

Hvis ministeren ikke er enig i den udlægning, hvad kan forklaringen så være på, at antallet af landzonetilladelser er så dramatisk faldende?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan kun gentage, at jeg ikke fælder dom over nogens handlinger. Jeg vil ikke stå her og udlede noget af nogle tal, jeg ikke kender, og undersøgelsesresultater og fremgangsmåder, jeg heller ikke kender. Derimod siger jeg: Jeg vil følge de spilleregler, der bliver aftalt, nemlig at vi laver den undersøgelse. Det er vi i gang med, det gør AKF.

Kl. 14.25

Jeg deltager gerne i en debat, også gerne med medlemmer af Miljø- og Planlægningsudvalget, så vi kan drøfte de sager her. Det er meget afgørende for os, at vi følger godt med i, hvad der sker både i amterne og i kommunerne, når diskussionen handler om, hvordan man giver tilladelse, og, som også undersøgelsen vil vise, hvordan det også er i forhold til Naturklagenævnets afgørelser.

Men jeg synes, det rigtige er, at man, før man dømmer nogen på nogle gerninger, så altså også skal kende forudsætningerne, man skal kende resultatet, og man skal for alt i verden vide, hvad de faktiske forhold er, vi taler om. Det gør jeg i hvert fald ikke i dag, og derfor har vi også den undersøgelse i gang, nøjagtig som det er beskrevet i selve loven.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg er sådan lidt ked af, at ministeren ikke har prøvet at finde de tal frem, der rent faktisk foreligger på det her område. Amdsrådsforeningen har nemlig lavet en spørgeskemaundersøgelse til samtlige amter og spurgt dem, hvordan det går, og det vil sige, at man kunne prøve at sætte sig ind i de resultater, der ligger der. Og det er

såmænd disse resultater, jeg refererer her i Folketingssalen.

I forbindelse med den undersøgelse, som ministeren siger han har afstedkommet, vil der være mulighed for, at man går ind og får lavet en særskilt analyse af alle de klager, der har været i Naturklagenævnet vedrørende måden, landzonekompetencen forvaltes på i kommunerne.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Som jeg også sagde under det første spørgsmål, er det, der bliver spurgt om, primært de sagstyper, der vedrører lovændringerne. Det er det valg, der er sket, og det er de spørgeskemaer, der sendes ud nu.

Hvis det er sådan, at enkelte folketingsmedlemmer har et ønske om, at der skulle være nogle andre ting, så vil jeg bede om, at vi får det over som skriftlige spørgsmål. Så kan vi lige checke det. Men det her er det, jeg siger at man har fokuseret på. Det er der, hvor vi har ændret lovgivningen, fordi vi ville prøve at se på, hvordan det virker, og det er altså de spørgeskemaer, der kommer ud lige nu.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så det sidste spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil meget gerne bede ministeren om at sende det materiale over til udvalget, ikke mindst fordi det har relevans i forhold til den strukturreform, regeringen kommer med forslag til om ganske kort tid.

Jeg har et sidste spørgsmål, for jeg blev nærmest helt rystet over ministerens svar med hensyn til amternes miljø-, frednings- og planlægningsopgaver: Kan vi nu være sikre på, at der på regionalt niveau – kommuner kan jo ikke føre tilsyn med sig selv, det går jeg ud fra at ministeren er enig med mig i – stadig væk er en miljømyndighed, en fredningsmyndighed, en planmyndighed, eller er det rent faktisk ministerens tanke, at det skal slages? For hvis det virkelig er tilfældet, og det får jeg jo en mistanke om, når jeg lytter til ministerens totalt tågede svar om, hvor miljøansvaret, f.eks. miljøforvaltningen, fremover skal ligge, så kan jeg ikke undgå at få den tanke, at ministeren nu simpelt hen går efter at slagte miljøkontrollen ude omkring i amterne.

Ja, ministeren må undskylde, men den her regering kommer jo somme tider med planer, hvor ministeren så bagefter forsøger at trække lidt i

land, det skal også siges, men man gør klogt i at lytte til de signaler, der kommer, og det her signal synes jeg lød blodigt, for at sige det mildt.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu må hr. Keld Albrechtsen undskylde mig, men jeg er sådan set meget godt tilfreds med, at jeg i det mindste ikke skal forklare og forsvare de tanker og ønsker, som hr. Keld Albrechtsen somme tider gør sig, for vi kommer jo langt omkring.

Jeg vil bare nok en gang minde hr. Keld Albrechtsen om, at jeg i mit første svar sagde, at regeringen agter inden sommerferien at indgå et forlig om hele den her strukturreform, og at jeg ikke finder, det er rimeligt, at jeg begynder at tage en debat nu nede i Folketingssalen.

Når så hr. Keld Albrechtsen efterfølgende siger, at hvis ikke ministeren svarer på de ting, så er han stærkt bekymret over, hvad der så ellers kan komme ud af det, så fortæller det jo meget mere om, hvilke fantasiforestillinger hr. Keld Albrechtsen har, måske også indre ønsker, måske skyldes det også bekymringer, han er stødt på i sit liv.

Der vil jeg bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at med den interesse, den her regering udviser for miljø og natur igen og igen og igen, så kan hr. Keld Albrechtsen som altid være sikker på, at det vil være i det bedste hænder. Det er det også nu.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Bortfaldet spørgsmål

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Spørgsmål nr. S 3257, der er stillet til justitsministeren af hr. Lars-Emil Johansen, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

Spørgsmål nr. S 3257

Til justitsministeren (15/4 2004) af:

Lars-Emil Johansen (SIU):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt hun vil sikre, at grønlandske politiassistenter hjemmehørende i Grønland bliver aflønnet efter den samme tjenestemandsløve som danske politiassistenter, der udsendes til Grønland?«

Begrundelse

Retsvæsen, domstole og politi i Grønland sorterer i dag under den danske stat, og det påhviler derfor rigsmyndighederne, her Justitsministeriet, at sikre ensartede forhold for ens faggrupper, der arbejder i statens tjeneste, uanset om de udfører deres erhverv i Danmark eller i Grønland. Dette er i dag ikke tilfældet, idet der ikke er reel ligeløn mellem grønlandske betjente hjemmehørende i Grønland og danske betjente udsendt af den danske stat til tjeneste i Grønland.

Der er således en ikke uvæsentlig forskel på grundlønnen for de hjemmehørende og for de udsendte polititjenestemænd, og skønt den førstnævnte gruppe modtager et såkaldt udligningstillæg for at udjævne denne forskel, er der alligevel en mærkbar forskel. Dette skyldes, at der for begge gruppers vedkommende udregnes overarbejdsbetaling og pension af denne grundløn uden udligningstillæg, hvilket resulterer i, at de hjemmehørendes overarbejdsbetaling og pension m.m. bliver lavere end de udsendtes.

Ministeren opfordres derfor til at sikre ens løn for disse to grupper, da den hidtidige praksis ifølge den grønlandske politiforening skaber utilfredshed over forskelsbehandlingen mellem de nævnte personalegrupper.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 208: Forslag til lov om Det Ethiske Råd.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 31/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 14.30

Forhandling

Ester Larsen (V):

Det Ethiske Råd, som vi har kendt det her i landet fra 1987, er unikt; et uafhængigt råd sammensat af lægfolk og fagfolk med forpligtelse til både at rådgive og skabe debat om etiske problematikker inden for den biologisk-medicinske forskning er en speciel dansk konstruktion.

Rådet har til opgave at belyse og udrede etiske dilemmaer og begrunde sine holdninger hertil og giver dermed Folketinget og borgere grundlag for at tage stilling. Selve rådets sammensætning og dets måde at fungere på har skabt interesse og inspiration uden for landet.

Udviklingen på det gen- og bioteknologiske område sker med stor hast, ja, nærmest forrygende fart, og vedrører ikke kun mennesker i forhold til sundhedsvæsenet, men også natur, miljø og fødevarer. Der er derfor god grund til at samle og udvide området for den etiske rådgivning til Folketing og offentlighed ved at nyttiggøre de positive erfaringer fra Det Ethiske Råds organisation og funktion.

Det lægger lovforslaget her op til, idet der skal oprettes et nyt etisk råd, der som virksomhedsområde får de etiske spørgsmål, der knytter sig til forskning i og anvendelse af bio- og genteknologier, som berører mennesker, natur, miljø og fødevarer. Det nye råd omfatter derudover fortsat øvrige etiske spørgsmål, der knytter sig til sundhedsvæsenet og den biomedicinske forskning. Det Ethiske Råd skal have pligt til at følge udviklingen på det bio- og genteknologiske område og skal afgive udtalelser og redegørelser vedrørende etiske spørgsmål.

Lovforslaget er udtryk for et ønske om at samordne og koordinere rådgivningsindsatsen på området. Vi har set en udvikling, hvor der ved knopskydning har udviklet sig en betydelig mængde samarbejdsordination og rådgivningsfora gennem de senere år. Resultatet har været, at de enkelte råd og nævn med hver sit sekretariat har varetaget overlappende opgaver og har igangsat ukoordinerede aktiviteter. Det har ikke været hensigtsmæssigt.

Venstre hilser med tilfredshed, at den grundlæggende model for Det Ethiske Råd videreføres, således at det fortsat er et folketingsudvalg, Udvalget vedrørende Det Ethiske Råd, der dels udpeger flertallet af rådets medlemmer, nemlig 9 ud af 17, samt indstiller rådets formand, dels har til opgave løbende at følge arbejdet i Det Ethiske Råd.

Jeg tror, at jeg kan tale på hele udvalgets vegne, når jeg udtrykker stor tilfredshed med det samarbejde, vi har haft med Det Ethiske Råd i udvalget vedrørende dette råd.

Jeg kan stærkt anbefale lovforslaget.

Karen J. Klint (S):

Der skal ikke herske tvivl om, at Socialdemokraterne også støtter lovforslagets modernisering af